

Кръстецъ и главния балкански хребетъ, слѣдъ което се спущаше въ колибитѣ Селци. Отъ тукъ пътеката се раздѣля на два клона, отъ които лѣвия води по Мжглишката рѣка за селото Мжглишъ, а дѣсния, слѣдъ като прѣхвърли още единъ по низъкъ гребенъ, спуща се въ с. Долно Гузово. Разстоянието по права линия съставлява около 55 километра.

Генералъ Радецки, по указанията на Главнокомандующия, рѣши да испрати по тия двѣ пътеки двѣ обходни колони, като остави на Шипченската позиция само 15 баталиона съ 40 орѣдия.

Движението трѣбваше да се почне на 24-й декемврий и да се свърши вечерята на 26-й. На 27-мо число двѣтѣ колони прѣдприематъ едноврѣмenna атака срѣщу Шейновския укрѣпенъ лагеръ, а за облекчение на тѣхнитѣ дѣйствия, ако трѣба, ще се прѣдприеме отъ фронта демонстративна атака съ силитѣ, разположени на позицията.

Дъсната колона на генерала Скобелева се съставяше отъ 16-та пѣхотна дивизия, 3 баталиона отъ 3-тата Стрѣлкова бригада, 7 бѣлгарски дружини, 2 роты, отъ 3-ия Саперенъ баталионъ, една планинска и една полска батареи, 7 казашки и една бѣлгарски сотни. Всичко 22 баталиона, 16 орѣдия и 7 сотни.

Лъвата колона, подъ началството на генералъ-адютанта князь Свѣтополкъ Мирский, трѣбваше да състои отъ третѣ полка отъ 9-та дивизия, 4 баталиона отъ 4-та стрѣлкова бригада, една опѣлченска дружина, една планинска и 2 полски батареи, 5 сотни отъ 23-й казашки полкъ, една рота отъ 5-ий Саперенъ баталионъ. Испослѣ тия сили се признаха за недостатѣчни и въ състава на тая колона бѣше включена и цѣлата 30 пѣхотна дивизия. Всичко 26 баталиона, 24 орѣжия и 6 сотни.

Войскитѣ трѣбваше да трѣгнатъ съ 6-ти дневенъ запасъ на сухари и съ по 100 патрона на пушка. Частъ отъ тия припаси се прѣнасяше на товарни коне. За по-